

Fővárosi Ítéltábla, úgy is, mint
másodfokú közösségi védjegy bíróság
8.Pf...../2012/14.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Ráthonyi Rita ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (...) felperesnek - a Dr. Maros Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Maros Miklós ügyvéd) által képviselt T. Zrt. „f.a.” (...) alperes ellen, közösségi védjegy használatától való eltiltás iránt indított perében a Fővárosi Bíróság, mint közösségi védjegy bíróság 2010. június 18. napján kelt 1.P..../2009/25. számú ítélete ellen az alperes 34. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság, úgy is, mint közösségi védjegy bíróság ítéletével eltiltotta az alperest attól, hogy a lajstromszámú „TRAUBI” közösségi szóvédjegyet Magyarország területén használja, míg az alperes viszontkeresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 121.000 forint perköltséget.

Az ítélet tényállása szerint az alperes a jogosultja a ... lajstromszámú, ... 3-ai elsőbbségű „TRAUBI” közösségi szóvédjegynek, amelynek oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 25., 30. és 32. osztályba sorolt áruk vonatkozásában áll fenn.

A felperes a lajstromba bejegyzett használója a ... lajstromszámú „TRAUBISODA” szóvédjegynek, melynek jogosultja a perben nem álló W...A.G. osztrák cég, továbbá a felperes a lajstromba bejegyzett használója a ... lajstromszámú „TRAUBI” szóvédjegynek, melynek jogosultja ugyancsak a Warimpex AG.

A felperes a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (OHIM) előtt törlési eljárást kezdeményezett az alperes közösségi védjegye ellen. Az OHIM az elsőfokú nem jogerős határozatában a felperes kérelmét elutasította.

A felperes keresete azt kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a ... lajstromszámú közösségi védjegyének magyarországi használatától, a Tanács 207/2009/EK

rendelet (a továbbiakban: Községi Védjegyrendelet) 110., 111. cikke, valamint 165. cikk (5) bekezdése alapján. Álláspontja szerint az alperes községi védjegy összetéveszthetőségig hasonló a ... lajstromszámú védjeggyel, míg a ... lajstromszámú védjeggyel azonos.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a felperes nem igazolta, hogy a megjelölt védjegyek vonatkozásában használati jog illeti, és vitatta a felperes keresetindítási jogosultságát is. Viszontkeresetet terjesztett elő a Községi Védjegyrendelet 9. cikk (1) bekezdés b) pontja alapján, amelyben annak megállapítását kérte, hogy a felperes védjegybitorlást követ el, ezért kérte a felperes abbahagyásra kötelezését, valamint a további jogsértéstől való eltiltását és elégtétel adásra kötelezését.

A felperes a viszontkereset érdemi vizsgálat nélküli elutasítását kérte, mert álláspontja szerint a Fővárosi Bíróság joghatósága a viszontkereset elbírálására nem áll fenn. Emellett a viszontkereset nem felel meg a Pp. 147. §-ában foglalt feltételeknek sem, mert az érvényesíteni kívánt jog nem azonos és nem függ össze a felperesi jogviszonyból eredő követeléssel.

Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozottnak, míg a viszontkeresetet alaptalannak találta. Határozatát a Községi Védjegyrendelet 8. cikk (2) bekezdésére, 9. cikk (1) bekezdés a) pontjára, (2) bekezdés b) pontjára, a 101. cikk (2) bekezdésére, 110. cikk (1) és (2) bekezdésére, 111. cikk (1)-(3) bekezdésére, 165. cikk (1) és (5) bekezdésére, a Vt. 27. §-ának (2) bekezdés a), b) és f) pontjára és 29. §-ának (2) bekezdésére alapította.

Megállapította, hogy a felperes a Magyar Szabadalmi Hivatal végzéseinek becsatolásával igazolta, hogy a ... lajstromszámú „TRAUBISODA”, valamint a ... lajstromszámú „TRAUBI” szóvédjegy lajstromba bejegyzett használója, hiteles lajstromkivonat csatolásával igazolta azt is, hogy az alperes a jogosultja a ... lajstromszámú „TRAUBI” községi védjegynek.

A felperes által becsatolt, a W. AG. által írt levélben foglalt azon nyilatkozatot, amely szerint a követelés érvényesítése vonatkozásában a társaság intézkedést nem tett, az elsőfokú bíróság úgy értékelte, hogy a védjegylajstromba bejegyzett használó, azaz a felperes a védjegyjogosultat előzetesen felhívta, hogy a jogsértés abbahagyása iránt tegye meg a szükséges intézkedéseket és a védjegyjogosult a felhívástól számított 30 napon belül nem intézkedett. Erre tekintettel megállapította, hogy a Vt. 29. §-ának (2) bekezdésében írt feltételek igazolásra kerültek, ezért a felperes keresetjoga fennáll.

A viszontkeresettel szemben kifejtett, a joghatóság hiányára irányuló érvelés körében az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy e körben, mint községi védjegybíróság jár el, amely ugyanazt a bíróságot jelenti, mint amelyik a nemzeti és nemzetközi védjegyekkel kapcsolatos bitorlási keresetek elbírálására jogosult és ugyanolyan összetételű tanácsban is jár el. Erre tekintettel nincs akadálya annak,

hogy a Fővárosi Bíróság egy perben döntsön nemzeti bíróság és közösségi védjegy bíróság hatáskörébe tartozó ügyben. Megállapíthatónak látta azt is, hogy a viszontkeresettel érvényesített jog a felperes keresetével összefüggő jogviszonyból ered, mindezzel tekintettel nem látott lehetőséget a viszontkereset érdemi vizsgálat nélküli elutasítására.

A kereset elbírálása során az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperesi közösségi védjegy a korábbi elsőbbségű ... lajstromszámú védjeggyel azonos, míg a ... lajstromszámú védjeggyel összetéveszthetőségig hasonló, ezért a felperes kérelmére a közösségi védjegy használata a Magyar Köztársaság területére nézve megtiltható. Ezért a keresetnek helyt adott és az alperest a Magyar Köztársaság területe vonatkozásában eltiltotta közösségi védjegye használatától, amelyre tekintettel az alperesi védjegy bitorlás megállapítására irányuló viszontkeresetet, mint megalapozatlant érdemben utasította el.

A pereszes alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes 21.000 forint lerótt kereseti illetékből, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-a alapján mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésével a per megszüntetését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, valamint a viszontkeresetnek történő helyt adást kérte.

Arra hivatkozott, hogy a felperes a keresetlevél benyújtását követően két és fél évvel csatolta azt a 2010. március 5-ei keltezésű okiratot, amellyel alá kívánta támasztani a keresetindítási jogosultságát. E nyilatkozat azonban az alperes álláspontja szerint nem alkalmas arra, hogy a felperes keresetindítási jogosultságát alátámassza. A felperes ugyanis nem igazolta, hogy előzetesen felhívta a védjegyjogosult W. AG-t arra, hogy a jogsértés abbahagyása iránt tegye meg a szükséges intézkedéseket. A nyilatkozat a keresetlevél benyújtásakor nem létezett, az közel két és fél év elteltével keletkezett, ezért nem alapozhatja meg a felperes keresetindítási jogosultságát, amelynek a per kezdetekor kell fennállnia. A nyilatkozat Bécsben került kiállításra, azonban azon nem szerepel felülhitelesítés, így nincs meg a Pp. 196. §-ában írt bizonyító ereje.

Az alperes fellebbezési állítása szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárásjogi szabályt sértett azzal, hogy a beavatkozó S. Kft. „f.a.” társaságot nem idézte meg a 2010. június 18-ai tárgyalásra, amely tárgyaláson ítéletet hozott. Idézés hiányában a beavatkozó nem gyakorolhatta a Pp. 57. §-ában biztosított jogait, nyilatkozata hiányában azonban ítélet nem volt hozható.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a jogvita eldöntése által indokolt mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló érdemi döntést hozott. Kifejtett érveit a Fővárosi Ítéltábla mindenben osztotta, amelyek közül a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat hangsúlyozza.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó súlyos eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság nem látott megvalósulni. Az iratokból kitűnően az alperes a 2010. március 16-án érkezett beadványában perbe hívta a S. Kft. „f.a.”-t arra hivatkozással, hogy pervesztessége esetén vele szemben követelést kíván érvényesíteni. Az elsőfokú bíróság 23. számú végzésével az alperesnek a S. Kft. perbehívása iránti kérelmét elutasította. A végzéssel szemben a perbe hívott jogi képviselője élt fellebbezéssel, amelyben a határozat hatályon kívül helyezését kérte. A Fővárosi Ítéltábla a 2011. december 20-án kelt 8.Pkf.26.597/2011/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését azzal a szövegezésbeli pontosítással hagyta helyben, hogy az elutasító rendelkezés a S. Kft. „f.a.” beavatkozása megengedése iránti kérelemre vonatkozik. E végzés az elsőfokú bíróságra 2012. január 27-én érkezett vissza.

Alappal hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a beavatkozás megengedése iránti kérelem jogerős elbírálásáig - így a 2010. június 18-án tartott tárgyalásra is - az elsőfokú bíróságnak idéznie kellett volna a beavatkozó S. Kft. „f.a.”-t is a Pp. 56.§ (3) bekezdése értelmében. Az elsőfokú bíróság e jogszabályi kötelezettségének nem tett eleget, ezen mulasztása azonban nem szolgáltat alapot az ítélet hatályon kívül helyezésére arra tekintettel, hogy a S. Kft. „f.a.” beavatkozása utóbb jogerősen elutasításra került. Az említett jogsérelem ezért utólag már az ítélet hatályon kívül helyezésével és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra kötelezésével sem lenne reparálható, míg az ismertetett mulasztásnak az eljárás szabályszerűségére a jogerős döntés tükrében nincs kihatása.

Alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a felperes által csatolt 2010. március 5-ei nyilatkozat nem alkalmas a felperes keresetindítási jogosultságának megalapozására. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a közösségi védjegyrendelet kizáró szabályának hiányában a perbeli jogvita elbírálásakor alkalmazható a Vt. 29. §-ának (2) bekezdése, amely szerint a védjegylajstromba bejegyzett használó saját nevében felléphet a védjegybitorlással szemben, ha a védjegyjogosultat előzetesen felhívta, hogy a jogsértés abbahagyása iránt tegye meg a szükséges intézkedéseket és a védjegyjogosult a felhívásról számított 30 napon belül nem intézkedett. Helytállóan értékelte a W. AG. által írt levélben foglalt nyilatkozatot akként, hogy a Vt. 29. §-ának (2) bekezdésében írt feltételek fennállnak. Kiegészíti ezt azzal az ítéltábla, hogy a Vt. idézett szabálya kötelező írásbeliséget e nyilatkozattal szemben nem támaszt, ezért a fellebbezésben hivatkozott esetleges alaki hiányosságok a becsatolt irat tartalma vonatkozásában nem bírnak jelentőséggel.

Mindezek alapján megalapozottan döntött az elsőfokú bíróság akkor, amikor a felperes keresetösségi jogát fennállónak találta és a keresetet érdemben bírálta el. Ennek során helyesen állapította meg, hogy az alperes közösségi védjegye a korábbi elsőbbségű ...lajstromszámú védjeggyel azonos, míg a ... lajstromszámú védjeggyel az összetéveszthetőségig hasonló. Megalapozottan jutott arra is, hogy a Köztársasági Védjegyre 9. cikke, valamint a Vt. 27. §-ának (2) bekezdése alapján az alperes közösségi védjegyének használata ennek okán a Magyar Köztársaság területére nézve megtiltható. Okszerűen következtetett mindebből arra, hogy az alperes a közösségi védjegyre alapítottan a védjegybitörés megállapítását alappal nem kérheti a felperessel szemben, ezért helytállóan került sor az elsőfokú bíróság által a viszontkereset elutasítására.

A kifejtettek értelmében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Vt. 79. §-a alapján alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ugyanakkor a felperes oldalán a másodfokú eljárásban számításba vehető költség nem merült fel, ezért a másodfokú perkieljárásról a Fővárosi Ítéltáblának rendelkezni nem kellett.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2013. június 4.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: